

Comisia pentru Migranți

Conferința Episcopilor din România

Str. Diligenței, nr. 24; sector 3; 031555 – București

Tel/email: +40 31 4361250; secretariat@episcopat.ro; +40 757 261271, oficiulmigranti.is@gmail.com.

Mesajul Sfântului Părinte Francisc pentru a 107-a Zi Mondială a Migrantului și Refugiatului (26 septembrie 2021)

„Spre un noi tot mai mare”

lubiți frați și surori,

În scrisoarea enciclică *Fratelli tutti* am exprimat o preocupare și o dorință, care încă ocupă un loc important în inima mea: "După ce trece criza sanitară, reacția cea mai rea ar fi aceea de a cădea și mai mult într-un consumism febril și în noi forme de autoprotecție egoistă. Să dea Dumnezeu ca la sfârșit să nu mai fie «ceilalți», ci numai un «noi»" (nr. 35).

Pentru aceasta m-am gândit să dedic mesajul pentru a 107-a Zi Mondială a Migrantului și Refugiatului acestei teme: "Spre un noi tot mai mare", voind astfel să indic un orizont clar pentru drumul nostru comun în această lume.

Istoria lui "noi"

Acest orizont este prezent în însuși proiectul creator al lui Dumnezeu: "Și l-a creat Dumnezeu pe om după chipul său. După chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat și femeie i-a creat. Și i-a binecuvântat Dumnezeu. Dumnezeu le-a zis: «Fiți rodnici, înmulțiți-vă»" (Gen 1,27-28). Dumnezeu ne-a creat bărbat și femeie, ființe diferite și complementare pentru a forma împreună un noi destinat să devină tot mai mare prin înmulțirea generațiilor. Dumnezeu ne-a creat după chipul său, după chipul ființei sale una și întreită, comuniune în diversitate.

Și atunci când, din cauza neascultării sale, ființa umană s-a îndepărtat de Dumnezeu, acesta, în milostivirea sa, a voit să ofere un drum de reconciliere nu fiecărui individ în parte, ci unui popor, unui noi destinat să includă toată familia umană, toate popoarele: "Iată cortul lui Dumnezeu împreună cu oamenii! El va locui împreună cu ei, iar ei vor fi poporul lui și el, Dumnezeu cu ei, va fi Dumnezeul lor" (Ap 21,3).

Așadar, istoria mântuirii vede un noi la început și un noi la sfârșit, și în centru misterul lui Cristos, mort și înviat "pentru ca toți să fie una" (In 17,21). Însă timpul prezent ne arată că acel noi voit de Dumnezeu este rupt și fragmentat, rănit și desfigurat. Și asta se petrece în special în momentele de criză mai mare, ca acum datorită pandemiei. Naționalismele închise și agresive (cf. *Fratelli tutti*, 11) și individualismul radical (cf. *ibid.*, 105) uzează sau dezbină acel noi, atât în lume, cât și în interiorul Bisericii. Și prețul cel mai mare îl plătesc cei care pot să devină mai ușor ceilalți: străinii, migrații, marginalizații, care locuiesc în periferiile existențiale.

În realitate, toți suntem în aceeași barcă și suntem chemați să ne angajăm pentru ca să nu mai fie ziduri care ne separă, să nu mai fie ceilalți, ci numai un noi, mare ca întreaga omenire. Pentru aceasta profit de ocazia acestei zile pentru a lansa un dublu apel de a merge împreună spre un noi tot mai mare, adresându-mă înainte de toate credincioșilor catolici și apoi tuturor bărbaților și femeilor din lume.

O Biserică tot mai catolică

Pentru membrii Bisericii Catolice acest apel se traduce într-o angajare de a fi tot mai fideli față de statutul lor de catolici, realizând ceea ce Sfântul Paul recomanda comunității din Efes: "Este un singur trup și un singur Duh, după cum ați și fost chemați la o singură speranță, aceea a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur Botez" (Ef 4,4-5).

De fapt, catolicitatea Bisericii, universalitatea sa, este o realitate care cere să fie primită și trăită în fiecare epocă, după voința și harul Domnului care ne-a promis să fie mereu cu noi, până la sfârșitul timpurilor (cf. Mt 28,20). Duhul său ne face capabili să-i îmbrățișăm pe toți pentru a face comuniune în diversitate, armonizând diferențele fără a impune vreodată o uniformitate care depersonalizează. În întâlnirea cu diversitatea străinilor, migranților, refugiaților, și în dialogul intercultural care poate să rezulte ne este dată oportunitatea de a crește ca Biserică, de a ne îmbogăți reciproc. De fapt, oriunde s-ar afla, fiecare botezat este cu titlu deplin membru al comunității ecleziale locale, membru al unicei Biserici, locuitor în singura casă, component al unicei familii.

Credincioșii catolici sunt chemați să se angajeze, fiecare pornind de la comunitatea în care trăiește, pentru ca Biserica să devină tot mai inclusivă, continuând misiunea încredințată de Isus Cristos apostolilor: "Mergând, predicați, spunând: «S-a apropiat împărăția cerurilor». Vindecați-i pe cei bolnavi, înviați-i pe cei morți, curățați-i pe cei leproși, alungați-i pe diavoli! În dar ați primit, în dar să dați!" (Mt 10,7-8).

Astăzi Biserica este chemată să iasă pe străzile periferiilor existențiale pentru a-l îngriji pe cel care este rănit și a-l căuta pe cel care este rătăcit, fără prejudecăți sau frici, fără prozelitism, ci gata să lărgească propriul cort pentru a-i primi pe toți. Printre locuitorii din periferii vom găsi atâția migranți și refugiați, evacuați și victime ale traficului de persoane, cărora Domnul vrea să-i fie manifestată iubirea sa și să-i fie vestită mântuirea sa. "Fluxurile migratoare contemporane constituie o nouă «frontieră» misionară, o ocazie privilegiată de a-l vesti pe Isus Cristos și evanghelia sa fără a se mișca din propriul mediu, de a mărturisi concret credința creștină în caritate și în respectul profund față de alte exprimări religioase. Întâlnirea cu migranți și refugiați de alte confesiuni și religii este un teren rodnic pentru dezvoltarea unui dialog ecumenic și interreligios sincer și îmbogățitor" (Discurs adresat directorilor naționali ai pastorației pentru migranți, 22 septembrie 2017).

O lume tot mai inclusivă

Către toți bărbații și femeile din lume se îndreaptă apelul meu de a merge împreună spre un noi tot mai mare, de a reface familia umană, pentru a construi împreună viitorul nostru de dreptate și de pace, asigurând ca nimeni să nu fie exclus.

Viitorul societăților noastre este un viitor "în culori", îmbogățit de diversitate și de relațiile interculturale. Pentru aceasta trebuie să învățăm astăzi să trăim împreună, în armonie și pace. Îmi este deosebit de dragă imaginea, în ziua "botezului" Bisericii la Rusalii, a oamenilor din Ierusalim care ascultă vestea mântuirii imediat după coborârea Duhului Sfânt: "Parți, mezi, elamiți și locuitori din Mesopotamia, Iudeea și Capadocia, din Pont și Asia, din Frigia și Pamfilia, din Egipt și din părțile Libiei, care sunt aproape de Cirene, romani în trecere, atât iudei cât și prozeliți, cretani și arabi îi auzim vorbind în limbile noastre despre faptele mărețe ale lui Dumnezeu" (Fap 2,9-11).

Este idealul noului Ierusalim (cf. Is 60; Ap 21,3), unde toate popoarele sunt reunite, în pace și înțelegere, celebrând bunătatea lui Dumnezeu și minunățiile creației. Însă pentru a ajunge la acest ideal trebuie să ne angajăm toți pentru a dărâma zidurile care ne separă și a construi punți

care să favorizeze cultura întâlnirii, conștienți de conexiunea intimă care există între noi. În această perspectivă, migrațiile contemporane ne oferă oportunitatea de a depăși fricile noastre pentru a ne lăsa îmbogățiți de diversitatea darului fiecăruia. Așadar, dacă vrem, putem să transformăm granițele în locuri privilegiate de întâlnire, unde poate înflori miracolul unui noi tot mai mare.

Tuturor bărbaților și femeilor din lume le cer să folosească bine darurile pe care Domnul ni le-a încredințat pentru a păstra și a face și mai frumoasă creația sa. "Un om nobil a plecat într-o țară îndepărtată ca să primească un regat și apoi să se întoarcă. A chemat zece dintre servitorii săi, le-a dat zece mine și le-a zis: «Investiți-le până când voi veni!»" (Lc 19,12-13). Domnul ne va cere cont de activitatea noastră! Însă pentru ca să fie asigurată casei noastre comune îngrijirea corectă, trebuie să ne constituim într-un noi tot mai mare, tot mai corespunzător, având convingerea tare că orice bine făcut lumii este făcut generațiilor prezente și celor viitoare. Este vorba de o angajare personală și colectivă, care se îngrijește de toți frații și surorile care vor continua să sufere în timp ce încercăm să realizăm o dezvoltare mai sustenabilă, echilibrată și inclusivă. O angajare care nu face deosebire între autohtoni și străini, între rezidenți și oaspeți, pentru că este vorba de o comoară comună, de la a cărei îngrijire precum și de la ale cărei binefaceri nimeni nu trebuie să fie exclus.

Visul are început

Profetul Ioel prevestea viitorul mesianic ca un timp de vise și de viziuni inspirate de Duh: "După aceea, voi revărsa Duhul meu peste orice făptură: vor profeti fiii voștri și fiicele voastre, bătrânii voștri vor avea vise și tinerii voștri vor avea viziuni" (3,1). Suntem chemați să visăm împreună. Nu trebuie să ne fie frică să visăm și să facem asta împreună ca o unică omenire, ca însoțitori ai aceleiași călătorii, ca fii și fiice ale aceluiași pământ care este casa noastră comună, toți surori și frați (cf. Enciclica Fratelli tutti, 8).

Franciscus

Rugăciune

Părinte sfânt și iubit,
Fiul tău Isus ne-a învățat
că în ceruri se eliberează o mare bucurie
când unul care era pierdut
este regăsit,
când unul care era exclus, refuzat sau rebutat
este reprimis în acel noi al nostru,
care devine astfel tot mai mare.
Te rugăm să dai tuturor discipolilor lui Isus
și tuturor persoanelor de bunăvoință
harul de a face voința ta în lume.
Binecuvântează fiecare gest de primire și de asistență
care îl repune pe oricine este în exil
în acel noi al comunității și al Bisericii,
pentru ca pământul nostru să poată deveni,
așa cum l-ai creat tu, casa comună a tuturor fraților și surorilor. Amin.

*Roma, Sfântul Ioan din Lateran, 3 mai 2021, Sărbătoarea sfinților apostoli Filip și Iacob
(traducere – pr. Mihai Patrașcu)*